

Zc
3493

OK

GK 300

v. Schreyer

Zc
3493

CARMINA
In honorem nuptiarum
PIETATE, ERV-
DITIONE, SAPIEN-
TIA, VIRTUTE, RERVM
multarum experientia & Gene-
ris nobilitate præstantissimi viri, Dn.
HENRICI à LEIPZIG
in Vvesenick; Præfecti Tor-
gentis & Livverdenſis

CUM
NOBILITATE STEM-
MATIS, PIETATE, CASTI-
tate & morum elegantia decora-
tissima virgine SOPHIA, Strenui no-
bilis, miq̃ue viri STELLANI AB
HOLZENDORFF in-
Dreſſen, filia,
SPONSA

VI. idus Octob. celebratarum.

VVITEBERGAE
Typis Zachariae Lehmanni.
 Anno M. DC. III.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

CARMEN NUPTIALE.

Tempore, quo pugnae aliis GERMANIA, censum
 Ferre coacta fuit ferro, Et gnorismata firmæ
 Insuetis fidei præstare gravissima dextris,
 Et sævum tolerare jugum grassantibus Hunnis

Totius imperium sibi despondentibus orbis,
 Fata graves patriæ semper miserata dolores
 Teutona terra tibi, (nec enim tua damna sinebant
 Sævire ulterius superis cessantibus hostem,)
 Concessere virum, rebus qui sidera gestis
 Attigit Et fecit regnare per oppida pacem.
 Hic cum Teutonicis adjutus fortiter armis
 Prædictos patriis repulisset finibus Hunnos,
 Nulla sub arctoo quibus est gens sævior axe,
 Extructis patriæ circumdare mœnibus urbes
 Iussit, Et in certis certamina ludicra circis
 Exercere, velut quondam Sigeia psbes
 Urbis ad Iliacæ simulavit prælia muros.
 Neve gravis, mentis præstantia cognita belli
 Tempore, cujusquam forte indonata manerent,
 Nobilibus, virtus incendia tristia Martis
 Quorum deleret pariter, concessit honores

Henricum
 aucupem,

In præmi-
 um navatæ
 militiæ ex-
 tulit iam an-
 te nobiles et
 claros.

A 2

Quis

Quis feri possent unā gaudere nepotes.
Cetera quæ nondum pars aspirasset ad alta
Nobilis atq; atavis prælustris acumina gentis,
Cepit imaginibus primū clarere decoris:
Nam cæsar secum reputans insignia facta

Quia oppi-
datim & vi-
catim alieni
di erant mi-
lites.

Militis exempli de quo vis, ordine, pago
Et quem selectum curarat in urbe fovendum,
Præmia militiæ decrevit honesta secunde,
Clara superstibus donans insignia turbis
Certaq; finito dispensans prædia bello.

Hinc reor innumera generosi stemmatis extant
Prognatae geneses conduuntq; in secula gentem.
Ante tamen reliquas hoc ortas tempore stirpes
Credibile est illas quarum memorabile nomen
Urbis & oppiduli vel ruris ovantis apertos
Præ se fert titulos & nomine gaudet eodem.

Si supputan-
do ab anno
Christi 922
quo Hunni
circa Merf-
burgum in-
signi clade
repulsi sunt,
usque ad
currentem
1603. pro-
grediatur, e-
runt anni
681. tot
annos cre-
duntur no-
biles fuisse
familie, quæ
oppidis vel
pagis sunt
cognomi-
nes: quarū
multæ ha-
bentur in

Quod si lata fide censetur opinio justā,

LIPZIGIANA domus studiis sublimis & armis

Ad septingentos se penè exporriget annos.

LIPSIÆ Castalidum sedes opulenta sororum,

Et mercatoris quæstum tractantis asylum

Esse potest testis veri dubitantibus instar,

Quæ grassante fero patriis in finibus Hunno,

Quo vix in toto gens est truculentior orbe,

Cæsarei juxta præscripti fida tenorem,

Nonnullos belli cives nueriuit in usum,

Equibus affectis præcellens omnibus unus

Ordinis ad tanti fato conscendit honorem,

Minia, quæ nominibus suis oppida & pagos æmulantur representant.

Quo

Quo nunc LIPZIGII, CHRISTO tribuente, fruuntur.
Hinc satus HENRICUS deinceps labentibus annis,
Qui SCHVARTZBURGERI nactus laudabile nomen,
Ut reor à Comitibus, cui nobile præstitit, usu,
Officium, accepti munus subeundo ministri.

Nec modo Schvartzburgi contentus nomine, fortis
STIRNERI nullo casurum tempore nomen
Insuper accepit, quod non contraxerit, acre
Glisceret immanis si quando Belua bellum,
Frontem, sed profugos alacris properavit in hostes,
Quæ non LIPZIGIO virtus heroica tantum
FRONTATI notum peperit per secula nomen,
Sed simul urgentis sævo discrimine belli
FRIDRICUM herois gaudentem nomine fortis
IVLIBurgiaca cinctum servavit in urbe.
Nam procul ad validi rejecto castra pavore
Hostis E assumpto generosæ robore mentis
HENRICUS celsi gestans tum temporis inter
Agmina FRIDERICI, chiliarchæ nobile munus,
Hostis EBERHARDI castrum cingentis adiit,
Omnia cum jam jam tenebras à nocte jacerent,
Miles E exhausto dimitteret arma Lyæo.
Nec mora, stertentes sternens STIRNERUS in hostes
Irruit, E propriis adjutus fortiter armis
Millia multa neci dat, quot vix cymba Charontis
Concava terribili stygiæ regionis in alga,
Addere quatriduo possit pallentibus umbris,
Aula ubi Plutonis triplici circumdata muro,

Facta hæc
scribuntur
anno 1794.

A 3

Quem

Quem refluit ambit piceis torrentibus amnis
Infernus Phlegethon torquetq; sonantia saxa.

Evigilant reliqui factis clamoribus hostes
Et profugi miseris implent ululatibus agros.

Acriter HENRICUS turmis fugientibus instat,
Et capit autorem belli presentis EBRAARDUM,

Qui fuit ASCANIÆ prælustris stemmate natus,
Teq; caballorum REMIGI ROTTENE magistrum,

Remigium
a Kotten
stabularium
Principis
Eberhardi.

Inde velut meritum repetiuit alacre decorum,
Nobilis aurati sibi conquisiuit honorem. (Gnae

O gnævum dignumq; virum, quem vivida ma-
Extulit usq; adeo celebrem præstantia mentis,

Sejuncti ut stolido præsentis luce popello
In non exiguo versentur honore nepotes:

Sed ne quis solum nos ostentare loquatur

HENRICUM, & reliquam generis reticere medullam

Fare age, CHRISTOPHORUM, mea cura Polymnia, tanto

Affuit Al-
berto præli-
anti in Phri-
sia & Fride-
rico sequen-
ti Romam
religionis
ergo profi-
cienti.

Stemmate prognatum, prohibeq; silentia famæ,

Dummodo spumantis qua Phrisius accola Rheni

Cornipedum fœcunda gregi sibi vendicat arva,

Additus ALBERTI Misneie principis oræ

Agminibus, justis benè depugnavit in armis

Sæpe suæ oblitus re sic poscente, salutis.

Et quia captandi rationem nullus olympi

Præsule Romano potuit speciosius, ante

Temporis exacti punctos, ostendere mundo,

Suspirans patriæ veram cælestis ad oram

Principe FRIDRICO, cujus sapientia nomen

Auxit

Auxit, & extremum famam transcripsit ad ævum,
Fidi Romuleam properavit Achatis ad urbem
Instar, & ornavit deinceps felicibus aulam
Consiliis FRIDRICE tuam, cum rursus ab urbe
Ausonia reduces vos mitia fata stitissent.

SYLVRSINA sui ditio quod splendida juris,
LITZIGIANA domus facta est cum salibus, omne
Hoc ascribe tuo, ne sis ingrata, decenter

CHRISTO & CHRISTOPHORO, quem princeps Ensiser olim
Quo cum Trojugenam comes accessisset ad urbem.

Vsq; adeo vitæ deflevit munere junctum,
Hujus ut haud similem sibi persuaderet Achatis
Se lucraturum, totam licet exeat oram.

Quid memorem multis ALBERTUM, quidve politum
ANSHELMUM, externis dum fortiter adjuvat oris
Lilia Gallorum, belli primatis honore?

Quiddicam* ERNESTUM præstantem, teq; GEORGI
Iudicis officium quos ambos mansit honestum,
Leucoreâ Themidi qua suffragatur in arce,
Saxona terra tuo sumptus faciente Dynasta.

Sed mea te spectat, vir laudatissime, Musa
HENRICE istius laus, splendor & unio gentis.
Nam te, (Marchiacis quam cognovisset in oris
Heredem populus, cum DRESDÆ incumberet una
Cum ducibus studio, vigilantimè mente, tenellis)
Fata juventuti propensa dedere magistrum,
Consiliis ut regeres, regeret quos alter honestis
Moribus, & doctas scitè daret ad artes.

*
Dominus in
Berwaldau
& Vilde-
nau eius
uxor: ex fa-
milia Ange-
torum.

Resedit in
Schwera,
uxor Hul-
dinæ fami-
liæ est, quæ
tota exspi-
ravit.

Et nunc (tanta tuæ mentis præstantia!) summum
Præfectum posuit princeps, cui Saxona tellus
Paret, in eximiæ regionis finibus, ALBIM
Nempe ubi turritis ARGELIA splendida muris
Surgens versus spectat confinia solis,
Lusatiasq; jacet vicina LIVERDIA campis.

Allusio ad
nomen Ar-
gelie & Li-
berdæ urbi-
um, quibus
præfides
sponsus.

Omen inesse bonum quis quæso negaverit istis

Nominibus? quis non ostendi viderit alto

Fortunæ solem cælo te mitius alnum

Aspexisse tui consortes ordinis inter,

Ensiferi teneas mandato Principis, urbis (nas.

Ut cum TORGENSIS LIBUNVERDENSIS habe.

Sic DEUS immensum qui solus ab æthere mundum

Spectat, Et in cuius sunt omnia climata terræ

Imperio, miris rationibus efficit, alta

Respondere suis interdum nomina rebus,

Et combinari quæ combinanda fuerunt.

Sponsus in exemplo est, hic cum poscentibus aulam

Rebus, DRESCOVIAM manantis ad Albis adiret

Profluvium, residet qua tandem nobilis heros

Annorum post tot nova munia, digna ministro

HOLZENDORFUM generoso stemmate nato:

Protinus ut venit, castæ arridere puellæ

Incipit eximiâ vultus gravitate, decore

Stemmatis, officii titulo; virtutis honore.

Ille sibi contranympham sinit esse medullis

Mollibus infixam, fulgere insigniter ipsam

Quod videt eximiis formæ splendoribus, aurâ

Incoluo

In columis famæ, morum probitate, parentum
Culturâ, placidæ mentis candore, laborum
Sedulitate, altæ præstante propagine stirpis,
Et quo letantur superi pietatis amore :

Ergo ait, hîc requies, hîc delectatio nostra,
His mea Sponsa locis, his est **LIVERDIA** tesquis.

Nec mora, cum **SOPHIÆ** teneatur amore puella,
Alloquitur nymphæ clarum virtute parentem,
Et te quam genuit stirps antiquissima matrem
HAUGVITUM, fudit quos **PUTSCOVIA**, nullis
Heroës propter claros, incognita regnis,
Virginis, ut nymphæ pia percepere, parentes
Vota, cupidineis transfossi pectora telis,
Protinus ad nutum (quis enim nisi morio, tanto
Deneget heroï præstanti corpore natam?)
Subscribere piis, quâ par gravitate, petitis,
Cum tractaretur generoso **SPONSIO** more.

Namq; celebrantur læto connubia plausu,
Expectata manus præco conjungit utraq;
Et pia divini recitat mysteria verbi:
Ut benè dispositi primâ sub origine mundi
Omnia condentis majestas alma tonantis
Humano castos in corde accenderit æstus,
EVA penes socium cum condita staret **ADAMUM**,
De costa ignari virgo edificata mariti,
Vtq; faces nostram gentem comitentur amoris,
Talis adhuc serie, pereat ne forsitan omne
Exiguo nostrum spatium genus; inclyta verum

B

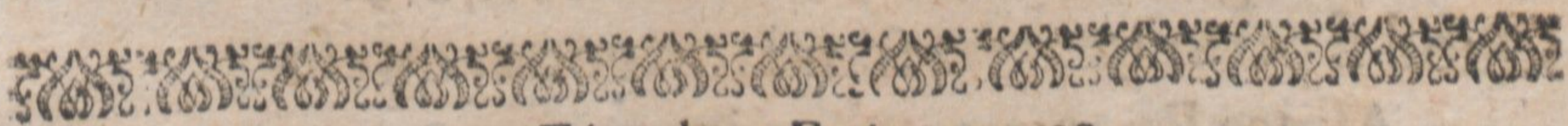
Prodeat

Prodeat, & veluti lampas de lampade ducit
Inflammat a facem, generis quo semina nostri
Perpetuò superent, dum mundi erit hocce theatrum,
Qui pia salvifici clarent mysteria verbi
Et Themidos stolido dispensent abdita vulgo.
Addit vota, preces, letis ut junxerit ambos
Auspiciis optata dies, jucunda voluptas
Copulet, & stabili concordia neclat amore.
Nos pariter thalami decorantes gaudia Musis,
Ordia felicitis, generose, precemur amoris
Conjugio P R A E F E C T E tuo, pariterq; rogemus,
Ut vestra innumeros conjunctio duret in annos,
Optima conjugio nascantur pignora vestro,
Tristia quæ vitæ non unquam munus acerbant
Fata procul vestris depugnent ædibus, omnis
Prosperitate decor comitetur amabilis ambos:
Donec ad æternæ consortia sedis euntes,
Æternæq; Scholæ sanctum in commune relatos,
Sperato excipiet cœlestis Patria regno:
Id quod erit, putri cum surgent pulvere nostra
Corpora, quæ toto durantis tempore mundi
Fœdere perbellè lecti mediante jugalis
Enihilo in roseas rerum pater extulit auras.
Hæc super insignis cecini pro tempore magna
Ornamenta domus, urbis quæ nomine dicta
LIPZIGIANA decus magnum & memorabile gestat,
Dum vir clare meis semper memorande Camænis
Optatum celebras thalami felicitis honorem.

Faxit

Faxit inaccessus cæli terræq; monarcha,
 Mœnia qui residet cæli super alta, triunus,
 Ut tibi suscepto feliciter ordine, tota,
 Præmissi juxta votiq; precisq; tenorem,
 Vita tuo constet nutu, plaudentibus alis
 Gloria perpetuo vestram circumvolet ædem,
 Friviculumq; piâ secedat prorsus ab æde;
 Sancta Trias thalamis adsit Promnestria vestris,
 Et cadat in nihilum quicquid Fortuna minatur.
 Deniq; per verso quando valedixeris orbi,
 Quondam cum lectâ lecti consorte jugalis,
 Dulcis olympiacâ cæli super atria sede,
 Omne Choris vivas junctus cœlestibus ævum,
 Incolis interea vasti dum mœnia mundi,
 • Det DEUS acquiras virtutis munere tantæ
 • Æternumq; tibi nomen, gentiq; tuorum,
 Cujus ab HENRICI sic incunabula primi
 Imperio, tenui sunt derivata lepore.

M. Ioh. Gentrech *ἰεροπόλιος* *ἡρωικῶν* *ἑσθ*
 Sittenæ apud Kôtritiôs F.

Ejusdem Epigramma

Ad Sponsum.

FERTUR Atalante Schœneî pulcherrima proles
 Ferre repentino se potuisse gradu.
 Cujus, ob illustris formæ spectamen, amorem
 Heroës reliquis præposuere thoris.

B 2

111a

Illā proci legem posuit nubentibus istam,
Ut victos celeri deleat ipsa, pede.
E contra gressu quisquis supera verit illam,
Introeat, nulla re prohibente, thorum,
Inde fugam rapuit procerum pars ampla novorum,
Alma quibus potior virgine vita fuit.
Solutus at Hippomenes pronepos rectoris a quarū,
Nil quicquam latā conditione pavet,
Namq; citæ cursum remoratur virginis auro,
Aurea Cyprigenæ cum tria poma jacet.
Sic quondam Iasiden cepit Megareius Heros,
Quæ reliquos cursu vicerat ante procos.
At tu cum nympham peteres in foedera pulchram,
Vsus es haud istis, *VIR GENEROSE*, dolis.
Namq; preces, Pietas, generis præstantia, virtus,
Pomorum versas obtinuere vices,
Participemq; tuæ te constituere puellæ,
Visa tibi soli quæ fuit æqua viro.
Ergo tui Thalami iustus gratabor honori,
Cum generosa tuo cedat amica thoro.
Quod si permittent tractanda negotia, quæ so
Aspice Pæanis carmen inane mei.
Sic te venturi celebrabo temporis hora,
Et tua post quicquid fama requirit, agam.

IDYL

IDYLLION VENA
TORIVM,
DE CASTO AMORE ET CON
NUBIO SACRO

Viri strenui & Nobiliss: HENRICI à LEIPTZIG &c.

PURpureos Veneris saltus indagine cinxit
Stemmata Venator nobiliore satus.
Retia disposuit, venabulaq; aurea, Ceruam,
Capturus, quàm vix pulchrior vlla foret.
Nec mora, nunc illuc, nunc huc vestigia torquet,
Quàm queat aureolo calse tenere feram.
Hic ubi cæruleam præcinctus arundine frontem
ALBISarenoso vortice torquet aquas.
Hic ubi magnificè constructam uideris arcem
TRESCOVIAM, aulæum, Carole dive, tuum.
Dumq; ita flectit equum juga per vallesq; profundas,
En ruit in molles præda petita plagas.
Præda petita diu, precibusq; optata seueris,
Digna & amore hominum, digna & amore DEI.
Hanc avidâ capit ille manu: petit illa salutem,
Deplorans sortem, fletibus ora rigat:
Parce precor teneræ, speciosæ ah parce capellæ
Parce, nec innocuæ sanguine tinge manu.
Sponte sequar, quocunq; volet diuina voluntas,
Sponte sequar, quò me fata deusq; uocat.
Dixerat hic contra: quid rumpis pectora questu
Cervula? fortunam desine flere tuam.

B 3

Vrit

Vrit amor, molles populatur flamma medullas,
En animæ faciam quod cupis omne tuæ.
Quid faceret: Verbis est ceruula victa modestis,
Dum data dextra piam spondet amica fidem.
Sum tua, tu meus es, tua nec mihi linquere resqua
Mens est, dum vitæ stamina firma meæ.
Exsiluit gestu, plausu & clamore secundo,
Atq; his, uenator, sollicitauit opem:
Alme Deus, liciti qui fautor & auctor amoris,
Conserua ceruam, quæ mihi præda, meam.
Respondet pulchro Sophiæ quæ nomine dulci
Et Sophiam uerbis procreat arte suis:
Vt benè subtutæ latitantes tegmine Pacis
Ducamus multos cum Pietate dies:
Donec ab his terris nos ad cælestia poscas
Gaudia, non ulla disperitura die.

Laurentius Peckstein.

EIVSDEM,
Ad Eundem.

*Qui primum ex terra massa produxit ADAMUM
Mars, atq; terra conditor:*

Atq;

Atq; adjuericem vita, Casusq; ministram
EVAM per omnes tradidit,
Qui quoq; nunc Sponso constanti fœdere jungit
Castis puellam moribus:
Virtutum genetrix PIETAS cui lacte sub ipso
Cura fuit dulcissimo,
ADSIT, Et hæc firmet connubia sacra jugalis
Lecti paterno numine:
Flagrans igne suum flagrantem pascat amoris
Vxor Maritum mutui,
Delicias vitamq; vocet, solamen, amores
SOPHËAN HEINRICUS suam,
Sit veluti vitis, qua turget amana racemis,
Thori det uxor pignora,
Qua sicut fructus olea multo agmine cingant
Mensa pia convivias:
Sit PAX, Et Reques, dives concordia regnent
Beatitudo, Faustitas.
Cura, dolor, Lites, Rixa, Labor, Ira, Tyrannis
Fugiat Getas ad ultimos
Et quid conjugibus metuendum est, auferat ille
QUI TRINUS est Et UNUS est.
Hæc

ALIVD.

H E R R G o t t d e r d u A D A M f o r m i r t /
E V A M a u c h h e r r l i c h h a s t g e z i e r t /
I n d e m s i e b e i d z u d e i n e m B i l d
N a c h s o n d e r e m R a t h g a r s c h ö n g e z i e l t /
R e i c h l i c h b e g a b t / z u s a m g e f ü g t
I m P a r a d i e s / d a s i n g e n ü g t /
C h r i s t l i c h a u c h i t z t d u r c h d e i n e g u n s t
H e r t z / S i n n / G e s p o n s / i n l i e b e b r u n s t /
V o n E d l e m s t a m v n d t u g e n t z a r t
L ö b l i c h / m i t N a m e n / h a s t g e b a r t /

E H R E N T

EHRENTREICH VND DER VVEISHEIT KROEN
In deiner furcht/ in frewd vnd wonn/
Persönlich wolst der Priester sein/
Trawen vnd füger beid in Ein/
Zusammen auch verbind ohn schmertz/
In gleicher Lieb/Hand/ Mund vnd Hertz/
Gib Anfangs glück/Wittels vnd End.
Kein Aug/kein Ohr/auch von ihm wend.
VND weil du bist die höchste EHR/
So halt sie stets in reiner Lehr/
O las sie an dem Weinstock dein/
Pflühen/ vnd fruchtbar Treublein sein/
Halt Wach/gib Ruhe ohn vnterlas
In lieb vnd leid/ in freutz fürbas/
An dir las haben sterck vnd krafft
Von edlen Baum des Balsams safft/
Hilff GERE der Weißheit brun/ vnd Quell/
O GERE zu ihm dich stets gesell/
Las dein heilig Exongeisterlein
Thun starcke wach im Templein dein/
Zu stören des Asmodei tück/
Errett behüt vor bösen blick/
Nichts trawriges las wurzeln ein/
Dein gspens bewar für aller pein//

Cyne

Ohne alles leid / ohn alle furcht
Regier sie auch / gib leibes frucht /
Für allen vnfall vnd vor tandt /
Für hader / zank / sünd / spot vnd schand /
In deinem Reich endlich vorsetz
Nach dieser zeit / das wünschet zur letze /
Der Autor dis von hertzen grund /
Ein jeder sprech / Almen / zur stund.

DE NOMINIBUS
SPONSORVM NOBI-
lium Epigramma.

Heinrichus Sophiam est primis amplexus ab annis;
Nunc SOPHIA ipsius ducitur in thalamum.
Quam benè conueniunt HONOR et SAPIENTIA Christi,
Quae Sponsi & Sponsa nomina pulcra notant
Nosse Deum, meritò SAPIENTIA prima putatur,
Et sapere est casti vivere lege thori.
Praecipit id nobis summi sapientia patris,
Cui qui casto animo paruit, ille sapit.

DE

DE Sponsæ nomine.

LIPSIACUS tacito versabat pectore curas,
Quam sponsam in thalamum duceret ille suum.
Quærebat pulcram, mitem, & Pietatis amantem:
Inventa est: qualis? quanta? SOPHIA fuit.
Munera quot mentis nomen complectitur unum:
Munera Lipsiaci Sponsa tot una gerit.

Officioso animo exarabat
L. P.

Zc 3493 AK

1017

MC

1717

ULB Halle
002 067 153

3

G.K. 300

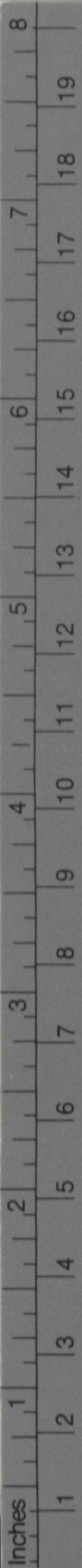

CA
In honore
 PIET A
 DITION
 TIA, VIR
 multarum e
 ris nobilitate p
HENRIC
 in VVesen
 gentis

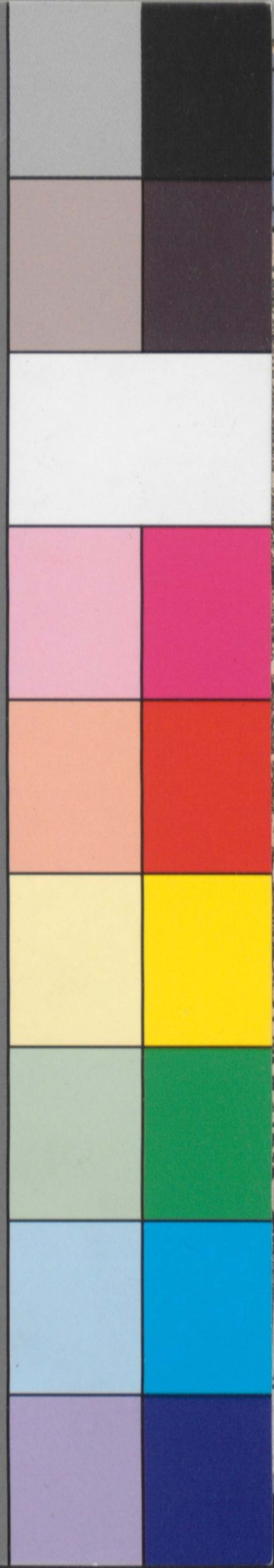
NOBIL I
 MATIS, I
 tate & moru
 tissima virgine
 bilis. mique v
 HOLZ B
 D

VI. idus O

VVIT
Typis Z
 Anno

Kodak
 LICENSED PRODUCT
KODAK Color Control Patches © The Tiffen Company, 2000
 Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

c
 493

